

Izhaja dvakrat na teden v štiri izdanjih, in sicer: vsak torek in petek, izdaja za Gorico opoldne, izdaja za deželo pa ob 4. uri popoldne, in stane z „Gospodarskim Listom“ in s kakor drugo uredniško izredno prilogo vred po pošti prejemama ali v Gorici na dom pošljana:

Vse leto . . . . . gld. 6.—
pol leta . . . . . 3.—
četrt leta 1-50
Posamično številko stanejo 6 kr.
Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlanske naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ trikrat mesečno in stane vsako leto gld. 1-20.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v „Goriški“ tiskarni Schwarz v Solski ulici in Jellersitz v Namski ulici; — v Trstu v tiskarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Izdaja za deželo).

Uredništvo in odpravništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v II. nadst. Zadej. — Urednik sprejemlje stranke vsak dan od 11. do 12. ure popoldne.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu. Noplačanih pisem ne sprejemlje ne uredništvo ne upravništvo.

Oglas in poslanico se računajo po petih vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovansko knjižnico“, katere izhaja mesečno v slovenskih obsežnih 5 do 6 poltor stane vsako leto 1 gld. 80 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računajo po 20 kr. petih vrstah.

Odgovorni urednik in izdajatelj Fran Strel v Gorici.

»»» Bog in narod! «««

«Gor. Tiskarna» A. Gabršček (odgov. J. Krmpotič) tiska in zal.

Navod snovati zavarovalnice za govedo.

Komur je mar, da v svojem kraju ustanovi zavarovalnico za govedo, naj se ravna po sledečih pravilih!

Pridruži naj si tri ali štiri može svojega kraja, domače duhovnije ali županije. S temi, in če hoče, še z drugimi možmi, naj skupno dogovori in določi obseg zavarovalnice in pravila; oskrbi naj nabiro udov, potrjuje pravila in ustanovni občni zbor.

Obseg zavarovalnice bodi duhovnija ali županija. Ako je duhovnjia precejšnja, recimo St. Maver, Podsobotin, Zapotok, Lipa, Branica, Janlje, bo treba združiti dve duhovniji v eno zavarovalnico, ali pa je dovolj obseg županije. Poglavitno je gledati na to, da bo v obsegu zavarovalnice mogoče zavarovati 100 do 200 goved. Ako bi imela zavarovalnica prevelik obseg, recimo obseg županije Cerkno ali Kal, bi bilo pretežko nadzorovanje; ako bi imela prevelik obseg, recimo županija Gojače, bi pa ne bilo dobiti niti potrebnega števila goved (100 glav) v zavarovanje.

Pravila je priredil posebni odbor. Ta se je trudil sestaviti pravila najpraktičnejša za naše razmere in potrebe. Glavni namen mu je bil vzajemna podpora. Naše zavarovalnice torej niso denarni kapitalistiški zavodi. Nimajo namena kopičiti denarja, oveskrbljeno je celo v pravilih zato, da bo uprava v obče brezplačna. Izvrševalni odbor bo imel 27. t. m. menda zadnjo sejo, v kateri dovrši in določi vse točke pravil za zavarovalnico in zvezo. Potem bo dal pravila natiskati in bodo na razpolago osnovnim odborom po vsi deželi.

Vendar pa sme vsak osnovni odbor za zavarovalnico svojega kraja pravila deloma spreminiti, ako je to res potrebno za dobiti kraj. Glede družstvenikov, zavarovalnica lahko sprejme v društvo samo živinorejce, ali pa tudi druge osebe §. 5, recimo duhovnike in učitelje, ker bodo ti potrebni pri upravi zavarovalnice §. 33.

Gledé vstopnine se ta lahko določi višja ali nižja, na gospodarja ali na živali §. 11. Letna zavarovalnina je celo prav, morla potrebno, da se določi različna v raznih krajih dežele. Kjer je govedo zdravo, kjer ni kužnih bolezni, bo morla zadostovala po 7 %, to je 70 vinarjev od 100 kron vrednosti zavarovane govede, ali po 35 vinarjev za prvi razred, po 70 vin. za drugi, po 105 vin. za tretji in po 140 vin. za četrti razred; kjer pa po desedanjih skušnjih pogosto boleha in so pogosti slučajji pogina, tam bo treba zavarovalnino vzdigniti vsaj na 100 vinarjev od 100 kron vrednosti zavarovane govede. Nasprotno pa bi se smela zavarovalnina znižati takim živinorejcem, ki

imajo zavarovanih mnogo glav, in po dose-danjih skušnjah nevarnost pogina ni velika, menim po nekaterih gorskih vaseh. Tudi glede uprave bi se smelo kaj malega spre-meniti, oziroma dostaviti, postaviti, da se občni zbor sklicuje po osebnem vabilu mesto po časopisih §. 34, ali da se voli v nad-zorstvo več oseb §. 44, ali da se voli ogled-nike skupno ali po vaseh §. 45. Sploh pa svetujem sprejeti splošna pravila, le glede letne zavarovalnine je želeli, da se v obče nekoliko zviša, menim na 100 vinarjev od 100 kron vrednosti; saj bo nižja lahko občni zbor, ako ho društvo srečno, da ne bo imelo mnogih slučajev pogina.

Snovatelji zavarovalnice naj torej splošna pravila sprejmejo nespremenjena, ali pa naj jih spremene po gorenjih opazkah, ako se jim to potrebno zdi.

Nabira udov naj se začne precej. Snovatelji naj svoje sosede pouče o važnosti zavarovalnice in je tako pridobe za društvenike.

Posebna naloga osnovalnega odbora pa je, da podá pravila v potrjenje. V ta namen je spisati prošnjo nekako tako-le: Visoko c. kr. namestništvo v Trstu! V žu-paniji (ali duhovniji) N. v pokročeni gor-riško-gradiščanski grofiji nameravamo živino-rejci ustanoviti zavarovalnico za govejo živ-ino. Ustanovil se je osnovalni odbor, ki v privlaku podaje pravila vzajemno podpornega društva za zavarovanje goveje živine v N. v petih izvodi. Visoko c. kr. namestništvo se uljudno prosi, da blagovoli potrditi pravila, da bo zavarovalnica mogla čim preje poslo-vati.

Prošnji je pristaviti kraj in datum, podpiše jo osnovalni odbor. To prošnjo je kolekovati z eno krono, na prvi izvod pravil (priložiti je pet izvodov) je prilepiti kolek za dve kroni, na druge štiri izvode pa po 30 vinarjev.

Pravila se smejo dati v potrjenje tiskana, ni je treba prepisovati. Dostaviti pa je §. 1 ime duhovnije ali županije, za katero se ustanovi zavarovalnica, ime kraja, kjer je sedež; v §. 11 pa mero letne zavaroval-nine, n. pr. po 70% t. j. 70 vinarjev od 100 kron vrednosti zavarovane živine; ali pa 100% t. j. 100 vin. (1 krona) od 100 kron vrednosti zavarovane živine. Osno-valni odbor, ki je podpisal prošnjo, podpi-sati mora tudi pravila, katere pošlje v pot-rjenje.

Ko namestništvo potrdi in vrne pra-vila, določi osnovalni odbor dan za ustanovni občni zbor. Kraj, dan in dnevi čas obnega zboru je vsi tri dni poprej prijaviti c. kr. okrajnemu glavarstvu.

Na občni zbor se povabijo vsi oni, ki so se osnovalnemu odboru prijavili kot družstveniki. Občni zbor vodi predsednik

bržkone v njem zaupanje. Prijazno se namuznivi reče:

„Mir bodi s teboj, rabin! Prav si povedal, sin Judov sem. Prebivam v Beth-Daggon, v deželi, pripadajoči pokolenju Dana. Znano ti je povelje cesarjevo, da se morajo radi popisa vsi židje zbrati v svojem rojstnem mestu. To me je prignalo semkaj.“

„Tudi jaz sem prišel radi tega... jaz in moja žena.“

Tujec pogleda Marijo. Njeno lice se je lesketalo od nebeske svetlobe; bila je nalik prikazni, na katero ni vredno pogledati grešno človeško oko. Tujec je nekaj časa zamaknen zrl to lice, katero je mnogo stoletij pozneje bilo dano videti v prikazni Rafaelu. Gledajoč jo, je pozabil ta prostak na svoje misli.

„Toda, kaj sem hotel reči?“ reče po daljšem pomisleku. „Hotel sem ti prav za prav povedati, ko sem začel to povelje, da sem v prvem hipu začutil jezo: ko pa sem se spomnil starega griča, mesta in doline, raztezajoče se k potoku Cedronu, vinogradov, sadnikov in polja, po katerih sta nekdanj korakala Ruta in Boz, ko sem se spomnil na vse to, sem pozabil na tirane, vzel v roke popotno palico ter se napotil semkaj, in sedaj sem tukaj jaz in Rahela, moja žena, ter najini hčerki.“

osnovalnega odbora. Dnevni red tega obnega zboru obsega samo ustanovitev društva, t. j. voli načelstvo, nadzorstvo, oglednike, tajnika in blagajnika, kateri vsprejmo vodstvo zavarovalnice in jo oskrbujejo po potrjenih pravilih. Tudi je svetovati, da ustanovni občni zbor sklene pristop k zvezi.

B. Grčič.

DOPISI.

Iz Šempaske županije, 16. jan. — Občnarji Šempaske županije, Prvačkovci in drugi sosedje Prvačini, že več let gojijo željo, da bi se zgradila skladovna cesta od Šempasa čez „Bezevlak“ v Prvačino. Da je ta želja opravljena, in da bi imenovana cesta bila v veliko korist, lahko vsak na prvi pogled spozna. Imenovana cesta bi bila dolga kakoršnih 6 km. Po tej cesti bi bili tesno združeni obe dolini, kar bi veliko olajšalo oziroma vzbudilo promet med obema dolinama. Posebno sedaj, ko se bo gradila železnica, bi bila ta dolina po imenovanu cesti najkrajše zvezana z železnico.

Imenovana cesta bi ne koristila samo Šempaske županiji, t. j. davčnim občanom Šempas, Osek, Vitovlje, Ozeljan, Sv. Mihael ter Prvačina, temuč bi bila tudi celonostranski dolini v veliko korist. Po tej cesti bi onostranska dolina prišla po najkrajšem potu v zvezo s trnovskim gozdom. Iz trnovskega gozda bi dobivala onostranska dolina po tej cesti drva in drugi les, posebno sedaj, ko se nameruje iz trnovskega gozda napraviti novo cesto.

Vseh pet davčnih občin Šempaske županije plačuje nad 7000 gld. izravnega davka; ker se plačuje za skladovne ceste v goriškem okraju, ako se ne motim, 17% naklade, plača torej Šempaska županija za skladovne ceste vsako leto okoli 1200 gld. Prebivalci Šempaske županije pa nimajo nobene skladovne ceste, za tiste pa morajo vse jedno 1200 gld. na leto plačevati.

Ugovarjalo se mi bo morda, da imamo državno cesto. Res je, da jo imamo, moramo jo pa tudi vzdrževati, in sicer samo isti, koji jo rabimo, ker moramo mitnice plačevati. Torej mi plačujemo za vzdrževanje državne ceste, katero rabimo, in moramo plačevati tudi za vzdrževanje skladovnih cest, akoravno nobene nimamo. Nasprotno pa oni, koji ra-

bijo samo skladovalne ceste, plačajo samo za tiste, za državno cesto so pa prosti.

Iz tega lahko vsak razumnik spozna, da imamo občani Šempaske županije, ker plačujemo, tudi pravico tirjati, da se nam da, posebno, kakor sem že zgorej omenil, ker je velika potreba.

Ali si, čestni odbor goriško okolice, so mi zdi, da ni imel pred očmi resnične potrebe in koristi davkoplačevalcev. Ako bi to imel pred očmi, bi ne bil dal napraviti, kakor se sliši, načrta za nepotrebno cesto od Ajševice po Lijaku čez Vogrsko na Ovtjodrago. Ta cesta bi koristila, posebno od Ajševice do Vogrskega, k večjemu dvema posestnikom. In kdor pozna krajevne razmere, vsak lahko razvidi, da bi za imenovano cesto bil zavržen denar, ker bi ne imel nihče od nje koristi. Vsled tega si mislim, da si čestni odbor gotovo premislil, da ne bo brez potrebe razmetel denarja za imenovano cesto.

Obračam se pa do zastopnikov Šempaske županije in do zastopnikov prvaške občine, da potrebno ukrenejo, da si čestni odbor čim preje zgradi toli potrebno cesto od Šempasa do Prvačine. Torej na nogo!

Posesnik
v imenu več drugih.

Iz Sela pri Črničah, 17. jan. — Dne 6. t. m. so priredili štirsko-ajdovski tamburaši izlet v sosedno nam vas Črniče. Dasi smo izvedeli o tem še le pozno, smo prilihili vendar v precejšnemu številu v prostore gospe Amalije Pignatarjeve, da bi se pozabavali pri tamburanju teh obče priljubljenih tamburašev. Udeležilo se je zabave tudi troje č. g. duhovnikov, več gg. učiteljev in gld. učiteljic. Č. g. Leban, župnik batujski, je pripomogel posebno s svojimi jednatimi besedami k občemu navdušenju; na njegov predlog se je nabrala tudi precejšna svota za „Solski dom“. — Dičenemu štirsko-ajdovskemu tamburaškemu društvu bodi izraženo ob tej priliki naše obče priznanje za njegovo izvrstno tamburanje in petje, in srčna zahvala za vlezabavni večer. Naj bi nas vrli tamburaši kmalu zopet obiskali in vneli tudi med nami večje navdušenje za narodno glasbo in petje!

Iz Rihemberga, 14. januarja. — Naše društvo za zavarovanje goveje živine je za-

svoje nadeje. Ako to ne pomore, ne pomore mu niti denar.

Bili sin Judov, je bila v prepričanju vsakega Izraelca velika čast; biti pa potomec hiše Davidove, to je bil zanj še večji ponos.

Več nego tisoč let je že preteklo od onega časa, ko je mladi pastir, zasedši prestol po Savlu, postal oče kraljevemu rodu.

Vojske, porazi, druge dinastije in različne promene usode so pahnille njegove potomce v vrsto najubožnejših ljudi, ki so si v potu svojega obraza služili kruh. Ne zamán pa je zgodovina židov večinoma v rodoslovlju. V vsej zemlji židovski so poznali vse po imenu. Kamorkoli so se napotili, povsod jim je zadoščevalo omeniti svoj rod, in skazovali so jim čast, kakoršna se spodobi takemu rodu.

Ako je bilo tako v Jeruzalemu in po vsej Judeji, je smel potomec tega odličnega rodu tem bolj računati, da na to izjavo bellehemiški „khan“ odprepred njim svoja vrata.

Jožef govorec: „to je hiša mojih očetov“, je izrekel s tem čisto resnico. Bila je to hiša, v kateri je kraljevala zala Ruta, Bozova žena; hiša, v kateri so Jesija in deset njegovih sinov, med katerimi je bil najmlajši David, zagledali luč sveta; hiša, v katero je prišel Samuel, išoč naslednika, in ga tú našel.

Izjava ni ostala brez vspeha.

PODLISTEK.

— 6 —

BEN-HUR

Roman iz časov Kristusovih.

ANGLEŠKI SPISAL LUDVIK WALLACE.

Poslov. Podravske.

PRVA KNJIGA.

„Ne moreva se preriti skozi vrata“, je rekel Jožef s svojimi navadnim, počasnim glasom. „Obstaniva tukaj, da vidiva, kaj nama bo početi.“

Ženska je molče odgrnila zavoj.

Imela je res kaj videti. Rimili so se tú pešci in jezdec, pastirji, goneci na vrt krave in ovce, barantanci s kruhom, vinom in sadjem, sredi te gneče pa je tolpa bosih fantalinov drvila za nič manjšo tolpo psov.

Toda pogled na to gnečo je v kratkem utrudil sladko Devico; uprla je svoje oči v nasproti ležečo Rajsko goro, leskečo se od žarkov zapadajočega solca.

„Ali te smem vprašati, Judov sin“, se obrne Jožef k bliže dospévsemu človeku, „ali te smem vprašati, čemu je tukaj taka gneča?“

Popotnik, kateremu so veljale te besede, premeri Jožefa s ponosnim pogledom, toda častiljiva poslava Nazarenca je vzbudila

čelo z novim letom delovanje. Iz obeh občin, iz Brjan in Rihemberga je vpisalo že nad 200 gospodarjev svojo živino. Naš vrli in neutrudni predsednik g. Josip Pavlica je sklical prve dni t. m. odborovo sejo in se je pokazalo, da je res vsem odbornikom na mari blagor in napredek naših občin. G. denarničar Maks Ličen je predložil svoje blagajniško poročilo, iz katerega se razvidi prav dober začetek. Ne bo dolgo, da bodo vsi gospodarji društveni udie! Potreba takega društva se spozna tudi po tem, da se nam ponujajo udje celo iz tujih občin, pa jih seveda po pravilih ne moremo sprejeti. Neumorni naš g. dr. Tuma bo moral v tem oziru še tam pa tam po deželi podrezati ter spodbuditi zavedne občinarje po občinah k temu.

Društveni denar nalagamo v ajdovski hranilnici. Ne vem pa, ali daje ta hranilnica svoja vsakoletna točna izvestja o svojem poslovanju, ali ne. Vsaj v časnikih nisem še o tem nič čital. To bi pa bilo za ugled hranilnice potrebno; s tem dobi zaupanje, da bodo in druga društva raje viagala svoj denar pri njej.

Naši domači trgovci in obrtniki se še do sedaj niso do cela otresli nam sovražnih tvrdk, in res ne vemo, kaj bi z njimi! Največ je temu vzrok pomanjkanje dobre volje in sicer od njihove pa tudi od naše strani....

Za seme imamo v Rihembergu dve osebi, ki radi laškitali in zato se menda sme imenovati Rihemberg tudi „Monte Cerchio“. Eden izmed teh je priseljence, drugi pa potomec tukajšnjih nekdanjih grofovskih biričev.

Domače in razne novice.

Občni zbor „Sloge“. — Včeraj ob 11. dopoldne je imelo slovensko narodno-politično društvo „Sloga“ svoj redni letni občni zbor v Čitalnični dvorani. Ob navzočnosti kakih 60 -- 70 udov je otvoril predsednik pred. gosp. dr. Ant. Gregorčič zborovanje, predstavil vladnega zastopnika gosp. koncipista Moseliga in rekel, da smo se do sedaj navadno v jeseni shajali na občne zборе; letos pa se je ta zavlekel, ker smo imeli lani v Ljubljani vseslovenski shod, in ker so se prominjale pozneje politične razmere dan za dnem in bile povsem nejasne.

Sicer pa, pravi gosp. govornik, da to ni v prvič, da zborujemo še le v januarju. Morda je to celo dobro znamenje za bodočnost, kakor je obrodil občni zbor društva pred 15 leti, t. j. od 17. jan. 1883. Takrat je bilo društvo celo mrtvo, več let poprej ni bilo ne občnega zboru, niti se ni vedelo, kdo je odborik. Občni zbor l. 1883. pa je pozvil vse narodno življenje na Gorškem. Na onem občnem zboru se je sklenila ustanovitev hranilnice in posojilnice, ki dandanes tako dobro uspeva. Sklenilo se je vlado prositi, da upelje slovenski jezik v nekatere šole v Gorici in naj se ustanovi slov. otroški vrtec. Vlada lakratnih prošelj sicer ni vslišala, a dala je vsaj podporo za slov. otroški vrtec, ki se je takrat zasnoval in iz katerega je vzrasla cela vrsta „Sloginih“ učnih zavodov.

Kakor je občni zbor pred 15 leti oživil narodno mišljenje na Gorškem, tako naj tudi današnji zbor poži in združi vse delavce na narodnem polju v naši „Slogi“. Za uspešno delo je neubodno potrebno, da vlada sloga v društvu in sloga med rodoljubi na deželi. Društvo čaka preobilo pesla, zaradi tega bo treba delo razdeliti in ustanoviti odseke n.

Stražnik je vstal ter si segel z roko v brado.

„Dostojni rabin“ — reče — „tisoč let, nemara že več, je preteklo od tega časa, ko so se te durí odprle prvemu popotniku. Od tistega časa niso se zaprle nikdar pred pošteniim človekom... k večjemu takrat, kadar za njih obzidjem ni bilo prostora. Ako pa so uživali gostoljubje tujci, mora biti gotovo važen vzrok, da jih stražnik ne odpre potomcu Davidovemu. Klanjam se ti še enkrat, rabin, in ako hočeš iti z menoj, pa ti pokazem, da ni prostora niti v sobah, niti na dvorišču, celó niti na strehi. Ali te smem vprašati, kedaj si dospel?“

„Ravnokar“.

Stražnik se nasmeje.

„Popotnik, ki trka na tvoja vrata, naj ti bo brat in ljubiti ga moraš, kakor samega sebe. Ali nam ne veleva tako sveto pismo?“

„Jožef je molčal.“

„Ako pa tako veleva zapoved, kako naj porečem temu, ki je dospel mnogo časa pred teboj: „Idi dalje svojo pot, naj nekdo drug zasede tū tvoj prostor.“

Jožef je le molčal.

„A ko bi celo tako rekel, čegav bi bil po pravici prostor, ki je še prazen? Poglej na te ljudi, Mnogi njih čakajo že od jutra.“

pr. za časnikarstvo, za zadruga, za socialna vprašanja itd. Ker pa odbor vsega tega sam nikakor ne zmora, bo moral poiskati iz vrste udov zvedencev in je poklicati v odseke. Društvo „Sloga“ je zlasti za Gorico prepotrebno, ker nas goriski magistrat, kjer le more, ovira in prezira.

Zadnji čas kaže, pravi g. govornik, da ponehuje tisti medsobni prepri, ki nas je razdvajal, in ker so padle vse zapreke medsobnemu tesnejšemu združenju, vas vabim, da se še tesneje oklenele društva, da se to opomore, razširi in razvije še bolj.

Pozabimo, kar se je popred godilo, in složimo se v delu na korist naroda slovenskega!

Nato je prečital tajnik gosp. Andrej Gabršček letno poročilo, katero prinesemo doslovno v prihodnjih številkah „Soče“.

Zbor je vzel poročilo pohvalno na znanje. Denarno poročilo je čital blagajnik g. Valentin Kancler. Računi se z odobravanjem potrdi, (katere prinesemo v prihodnji štev. „Soče“).

***

K točki „posamezni nasveti“ se prvi oglasil g. predsednik sam in predlaga, naj se sklene, da se od sedaj naprej vsi oglasi, vsa vabila in naznanila društva „Sloge“ prijavljajo v obeh tu izhajajočih listih v „Soči“ in „Primorskem Listu“. Sprejeto.

Nato se je oglasil pred. g. Anton Berlot, župnik na Vogerskem, in je v imenu konsorcija „Prim. Lista“ prečital naslednjo izjavo:

„Temeljite spremembe se vrše v vsem našem ustavnem življenju. Brez viharjev, brez potresov se redkokedaj godé spremembe že v naravi, toliko manj pa med narodi, do čela pa ne v veliki državi, kakor je naša. Slovenci smo le mal naroditi med drugimi v Avstriji. Pa akoravno mali, neznatni na števila, vendar pa edini v mišljenju. V Slovincih ne najdete brezvestnih židov, ne protestantov, tudi ne drugovercev. Vsi smo ene, katoliške vere. Novodobni liberalizem ni zrastel na vrtu slovenskem. Od drugod, od Nemcev in Italijanov, se nam ponuja, ter hoče ostrupiti naše dobro, čilo, zdravo slovensko ljudstvo. Do sedaj brez vidnega uspeha. Upanje je, da tudi zanaprej ostanemo Slovenci nedotaknjeni, osobito, če smo edini. In edinstvo nam je tolikanj potrebna sedaj v teh važnih trenotkih. Ako bo naš narod edin, bo impo- noval, akoravno je majhen, ako bo pa raz- dvojen, si podpiše sam smrtno obsodbo. Ne vemo, kaj nam to leto prinese, a če se zjo- dinimo, bo letošnje leto zapisano v zlato knjigo v slovenski zgodovini. Na Kranjskem se družijo, zakaj bi ostal pri nas na Gorškem klic po skupnem delovanju glas upijócega v puščavi? In koliko široko je polje, na katerem lahko skupaj delamo? Imamo versko, narodno, gospodarsko, socialno polje. Ali je potreba, da dela vsak na svojo roko? Kako močni bodemo, če bodemo edini. Kakor Spartanci pri Trmopilah odbijemo tudi mi vsak naval naših sovražnikov. Zato ponuja konsorcij „Pr. L.“ lojalno, brez skritih namenov, popolnoma odkritosrčno, kakor si drugače misliti ni mogoče, svojo roko v skupno delo. Če roko sprejmete, vedite, da je jeklena, nenavajena odnehati v zapri- četem delu, osobito ko se gre za blagor ljubljeneega slovenskega naroda. Društveni predsednik, vel. g. dr. Ant. Gregorčič, je oseba, o kateri se je izrazil dr. Šustersič, ko ga je predlagal za predsednika vseslo- venskega shoda v Ljubljani, moža, kojega ime je prog-am. On uživa tudi naše zaupanje. Njemu prepuščamo, naj nadalje ukrene, kar je potreba, da se doseže ne samo pre- mirje, ali navidezni mir, marveč stalna sprava. Obžalovati bi morali, ako bi ponujene sprave ne sprejeli. Konsorcij bi v tem slučaju na-

„Kdo pa so ti?“ vpraša Jožef, gle- dejoč tolpo, „čemu so prišli?“

„Prigralo jih je gotovo, kakor tudi tebe. dostojni rabin, povelej cesarjevo. Vrhū tega je dospela včeraj semkaj karavana iz Da- maska, ki je namenjena v Spodnji Egipet.“

Jožef se še ni dal odpraviti.

„Dvorišče je tako obsirno“, je omenil.

„Dā, toda tam ni več niti pedi zemlje, ki bi bila prazna.“

Lice Jožefovo se zmrtači. Že je začel izgubljah nadejo.

„Zā-se se ne zmenim“, je rekel s pri- srčnim glasom, „toda prišel sem z ženo... Noči so hladne, hladnejše na teh gričih nego v Nazaretu. Ne smem je pustiti pod milim nebom. Ali v mestu ni več prostora?“

„Ti ljudje“, odvrne stražnik, kazajé na tolpo pred vratmi, „so že trkali na vrata slehrne mestne hiše, toda vse so prenapolnjene.“

Jožef pa spregovori kakor sam sebi:

„Ona je tako mlada, tako nežna; če ji pripravim posteljo na griču, gotovo ō ji škodoval nočni mraz.“

Po teh besedah se obrne znovič k stražniku:

„Saj si poznal njene stariše, Joakima

daljeval svoje tiho mirno delovanje, kakor dosedaj, ter bi čakal ugodnejšega trenutka, ter boljših časov“.

Resolucija je bila soglasno sprejeta. Nekatera mesta so zborovalci prav živahno odobrvali.

Odvetnik g. dr. Alojzij Franko je govoril o spravi na Kranjskem. Omenjal je, da sprava na K. bi zelo uplivala na bla- godejni razvoj razmer tudi na Gorškem. Z ozirom na to dejstvo moramo le pozdravljati poskuse za spravo in v ta namen predlaga resolucijo:

„Občni zbor narodno-politiškega društva „Sloga“ je prepričan, da bi bila sprava Kranjskih Slovincem v največjo korist. Za- tegadel pozdravlja spravno akcijo in delovanje onih rodoljubov, ki merijo na to, da se sprava na Kranjskem dožene ali da se vsaj poskusi v njeno dosego v kalu ne vduse“.

Tudi ta resolucija je bila oduševljeno sprejeta.

Konečno se je oglasil še pred. g. J. G o l o b iz P o d g o r e in predlaga to resolucijo: „Na obč. zboru polit. društva „Sloga“ 20. januarja 1898. slovesno izjavljamo, da odslej v slov. politiki nečemo več imeti ne Kranjcev, ne Primorcev, ne Štajercev ali Korošcev, ampak le Slovence“.

Resolucija je bila živahnim odobravanjem sprejeta.

Pri volitvi novega odbora se je oglasil g. Andrej Gabršček in je pred- lagal, naj bi se volil predsednikom z vskli- kom zopet več. g. dr. A. Gregorčič, kar se je zgodilo s soglasnim živio-klicem.

Predsednik se na to zahvali za so- glasno izvolitev in predlaga, naj se izvolé v odbor ti-le gospodje: visokor. g. Alfred grof Coronini, gg. dr. Aleksij Rojic, Blazij Grča, dr. Henrik Tuma, Valentin Kanc- ler, Andrej Gabršček, Josip Mašera, dr. Alojzij Franko in Janez Dermastia. — Namestniki vsi poprejšnji. — Volitev se je izvršila soglasno.

Na to je predsednik zaključil zborov- vanje s pozivljanjem na složno delovanje. Dela bo mnogo in treba bo odboru, da si privzame še novih delavnih motij zunaj od- bora, da se ustanové nekaki odseki za po- samično delo.

Odbor se je potem také-le sestavil: podpredsednik g. dr. Aleksij Rojic, de- narničar g. Valentin Kancler, tajnik g. Andrej Gabršček.

Naj bi se posrečilo novemu odboru zjediniti v vseh rečeh Slovence na Go- riškem.

Deželni zbor gorški. — Čujemo gla- sove z laške strani, da bo ta zopet zboroval že prihodnji teden. Koliko je verjetnosti, ne moremo se povedati. Odločiti se ima danes in jutri. — Vsekakor moramo zopet nagla- siti, da izjave furlanskih občin so otežkočile skupno delovanje Slovincem in Lahov v de- zelni hiši.

Tiskovna pravda proti „Corrieru“ in „Sentinelli“ na Dunaju. — Od lan- skega poletja, ko se je imela vršiti v Zadru, se je zavlekla do prihodnjega torka in srede pred dunajskimi porotniki. Pov- abljenih je nad 20 prič, med temi tudi župan dr. Venuti in katehet Nanut. Tožena urednika bo zagovarjal dr. Kopp, tožitelj pa bo zastopal dr. Stanič iz Go- riece. — Poskrbeli smo, da dobimo hitro- pisno poročilo, katero objavimo kolikor le mogoče obsežno. — Gorški Lahi smatrajo pravdo za del njihovega narodnega boja proti Slovincem. Pripravljajo se tudi že, kakó bi slavili morebitno zmago. — Mi pa smo prepričani, da zmaga pravica! Kam pa pridemo, ako bi se odobrilo také osudno blatenje naših duhovnikov, kakoršno smo čitali v „C.“ in „S.“ o č. g. Budinu.

Novi državljanski pravni red. — Znano je že gotovo citateljem, da imamo

ir: Ano, rojena tū v Bellehemu. Tudi ona sta bila kakor jaz potomca Davidova“.

„Poznal sem ju. Uživala sta splošno spoštovanje. Poznal sem ju od mladih nog“.

Stražnik se nekoliko zamisli. Nakrat, kakor nekaj se spomnivši, reče:

„Ha! težko je; ne morem vaju odpra- vili od vrat. Za to pa učinim za te, rabin, kolikor bo v moji moči. Koliko vas je?“

Jožef pomisli nekoliko.

„Jaz“, moja žena in prijatelj z rod- bino“, odvrne naposled. „Vseh skupaj šest oseb“.

„Dobro, le miren hodi, rabin, tvoja žena ne bo prezebovala na svežem nočnem zraku. Pripelji vse semkaj, toda požuri se, kajti solnce že zahaja za griče in do noči ni daleč“.

„Vrl človek, naj ti blagoslov popotnika prinese srečo!“

In Jožef, izgovorivši to voščilo, je hitel naznanit veselo novico Mariji in rodbini znanca iz Beth-Lagonite.

Žena poslednjega ni bila več mlada; hčerki pa sta kakoli živo sliko, kakoršna je morala biti ob svojem času njuna mati. Ko se približajo vratom, je stražnik takoj spoznal, da pripadajo nižjim vrstam.

od novega leta sem pri sodiščih vse dru- gačno postopanje v civilnih pravnih rečeh, kakor poprej, namreč ustmeno in sploh na- vadno. Ker se obravnava vse v tistem je- ziku, ki ga stranke in priče govore, morajo imeti sodniki in odvetniki tudi slovenski prevod dotičnih zakonov z l. 1895 (1. avg.) Ta prevod je prišel ravno prav za novo leto na svetlo. — Nalogo od ministerstva za natančno pregledovanje in določno vřeje- vanje slov. teksta je imel slavnoznanec jurist in praktični poznanec našega jezika g. dež. predsednik kranjski v p. baron Winkler, kateri je obračal glavno pozornost na ter- minologijo. — Zdad lahko rečemo: Delo moža hvali. Prevod se po eni strani popol- noma ujema z izvirkom, po drugi pa nič sile ne dela duhu naše mile slovenščine; bere se vse gladko, kakor kaka povest.

„Pajazzo grande“ — „Travnik“. — Nas prastari Travnik v Gorici ostaja vedno le Travnik kljub temu, da so ga prekrstili pred malo leti v „pajazzo grande“. — Da bi pa vendarle izpodrinili ime Travnik, so začeli nalagati globe za vsak izgovor tega „eksotičnega“ imena! V „C.“ od torka smo čitali, da je bilo le v neki družbi 1 gl. 20 kr. takih glob! — Kakó so smesni!

Vse furlanske občine so že poslate v Gorico pisane proteste proti slov. dežel- nim poslancem. Ali se tem zdaj kaj hlače tresajo, nam ni znano. — Toliko na znanje slovenskemu narodu!

Malo več smo pričakovali. — Ker je poskočila cena „Soči“ na 6 gl. vsled dvakratnega izhajanja, smo bili že priprav- ljeni, da odpade do 200 naročnikov, ki pa si narode „P.“ Toda razloče je prav nez- naten! — Ali reči moramo tudi, da smo pričakovali več naročnine nego je došlo! Komaj desetina dolžne nam naročnine nam je došla! — To je vendar malo pre- več malonarnosti! Prosimo malo več reda!

Legia Nazionale. — Goriska podruz- nica tega političnega šolskega društva je imela v nedeljo občni zbor. — Iz denarničar- jevega računa naj posnamemo te-le podatke.

Vseh d o h o d k o v je imela 5558 gl. 52 kr.; ako pa odštejemo lanski preostanek v blagajni gl. 1692.63 in dar mestnega zastopa gl. 250, nam pokaže račun, da so znašale udnine z vsemi radodarnimi pri- spevki gl. 3615.89. (Sama maskarada v gledališču je dala gl. 818.55 čistega do- hodka. — Uredništvo „Corriera“ je prejelo gl. 960.37, „Sentinella“ pa gl. 812.35.)

Vidi se iz teh števil, da tudi Lahi se gibljejo, vendar smo gorški Slovenci daleč pred njimi, kar sprizujejo le „Slogini“ raču- ni, o katerih govorimo na drugem mestu. (Poleg „Sloge“ sta še obe podružnici sv. C. in M. v Gorici, ki imata svoje račune.)

Vseh i z d a t k o v je imela gl. 2761.41; med temi za otroški ... Podgori gl. 869.3., za oni pri Sočinem mostu pa gl. 634.67. Za italijansko ljudsko šolo v Pod- gori je potrosila „Legia“ gl. 27.46; re- čeno je, da za učne potreščine. To šolo vzdržuje slovenski okrajni solski zalog.

Naj govore te številke! Kaj vse so go- vorili pri zborovanju, je manj zanimivo. Le toliko naj naglasimo, da gospodje Legovci kažejo grozen „spetit“ na Slovence! To bi nas hrustali, ako bi slo! — Toda preslab jim je želodec.

Mi Slovinci pa delujmo s podvojeno silo in požrtvovalnostjo, da homo paralizo- vali ali celo nadkrijevali „Legina“ rovarstva!

Agent izseljencev zaprt. — Čitamo v časopisih, da so zaprl v Rotterdamu An- tona Gergcleta iz Doberdoba, bivšega častnika tuk. brambovskega bataljona in ex-franči- skana, kateri je bil trgovec v Trstu, pota a agent izseljencev v Vidnu itd. Zaprl so ga, ker je sleparil izseljence.

Kranjsko-primorsko gozdarsko društ- vo v Ljubljani je izdalo sledeči razglas:

„To je ona, kateri sem ti pravil“, predstavlja prišlece Nazarenc, „a to so najini prijatelji“.

Marija ni imela zavoja na licu.

„Modre oči in zlati lasje“, je šepetal očaran stražnik, „takega lica je moral biti mladi kralj, ko je dohajal prepevat pred Savla“.

Po teh besedah vzame Jožefu uzdo iz rok. „Mir bodi s teboj, hčerka Davidova!“ ji reče: „Mir bodi z vami!“ reče ostalim. Na to pomigne Jožefu: „Pojdi za menoj“.

Na to spremi popotnike po obsirnem, s kamenjem pollakanem hodniku čez „kha- novo“ dvorišče tjekaj k ograji. Tu so, pri- vezani k stebrom, počivali konji, osli in velblodi; isto tako so počivali po trudu tudi njih poganjaci in nadzorniki. Šli so počasi, ker osli so se vsaki hip ustavljali, ne hoteč iti dalje.

Naposled so se po ozki stezici jeli spuščati doli na livado, kjer se je tudi kon- čala ona apnena skala, dotikajoča se zahod- nega dela obzidja.

„Mar gremo v votlino?“ vpraša Jožef. Sprevodnik je počakal, da se je pri- bližala Marija.

(Dalje pride.)

Vsed sklepa XIX. javnega shoda, dne 7. julija 1896. se razpisuje 20 premij po 20 gld. za uspešno pogozdovanje goličav v reberinah malega gozdnega posestva pod sledečimi pogoji: 1. Pogozdovanje mora meriti skupne ploskovne površine najmanj 100ha (okoli 1/4 orolov). 2. Vrsto lesa in sadik izbira si posestnik po svoji volji, samo morajo biti sadike za krajevne razmere ugodne; nikakor pa ne sme obsegati prostor med sadikami več kot 1-50 m. — Posestniki, kateri hočejo prositi za premirje, morajo vložiti prošnje z navedbo političnega okraja, davčne občine, številke parcele in približne ploskovne mere zemljišča najdalje do konca marca t. l. pri kranjsko-primorskem društvu. Pogozdovanje prosilcev pregledovalo in pretrgavalo se bo v jeseni 1899. leta, morda nekoliko pomanjkljivo. — Lahko spomnimo rečenega leta popravijo. Razdelitev premij se določa od predsedništva omenjenega društva.

Kinematograf. — Tako se zove naj-novejša iznajdba na polju umetniškem, katero predstavlja gledalcu žive slike iz človeškega življenja tako naravno, da se moramo kar čuditi znanosti, oziroma človeškemu umu, kateri je kaj takega iznašel. Kdor se hoče prepričati v tem pogledu, naj obišče „Kinematograf“ na odprtem trgu v Gorici. Iznajdba je prezanjiva tudi za učence, in radi tega so na zahtevo posebne predstave samo za iste po nižani ceni. Opozorjamo na oglas zadej, kateri določa ure predstavam.

Znaki spomladi — Dne 19. t. m. so našli v trnovskem gozdu svetoče trobentice, na vrtu slov. goriske posojilnice pa so ujeli — metulja.

Bralno društvo „Gorska vila“ v Podbrdu vabi vse udeležence letnemu obč. zboru, kateri se bo vršil dne 30. januarja t. l. ob pol treh popoldne v bralni sobi. Dnevni red: 1) Nagovor predsednikov; 2) tajnikovo poročilo o delovanju društva; 3) blaginjkovo poročilo; 4) o sklepanju glede časopisov; 5) razni predlogi; 6) volitev novega odbora.

Vabilo. — P. n. gospe i gospodične družbenice ženske podružnice sv. Cirila in Metode za Ajdovščino in okolico so uljudno vabljeni k letnemu občnemu zboru dne 23. januarja 1898. ob 3 pop. v dvoranji slavnega društva „Edinosti“ v Ajdovščini po naslednjem dnevnem redu: 1) Poročilo tajnice; 2) Poročilo blaginjkarike; 3. Volitev novega odbora za l. 1898. 4. Morebitni predlogi in nasveti. K obilni udeležbi uljudno vabi načelnikstvo.

Listnica uredništva. — (Gz. dopisovnika „Z. dežele“ in „Z. Ljvka“; prihodnje). Enako nadaljevanje „Anka“ Sloveni in mednarodni promet.

Pri nikaki rodih ni bil smeli pogrešati najboljša dva ljudska in domača sredstva, namreč: Dr. Rosa balzam za želodec in pražko domače mazilo. Ista se dobijo tudi v goriskih lekarnah.

Radodarni doneski.

Društvo „Šolski dom“ (X. izkaz od 29. dec. 1897 do 18. jan. 1898.) Kot ustanovniki z doneskom 100 gld. so se oglasili sledeči gospodje: Pahor Anton, vikar v Krombergu; Pavčič Josip (Valentinov), veleposestnik v Gabrijah; „Mlinarjev Jože“; Kopac Jernej, svečar v Gorici; Ivan Hausner, trgovec v Gorici.

- Vplačali so: gld.
- Pahor Ant., vikar v Krombergu, 1. obrok 10—
  - Pavčič Josip, velep. v Gabrijah . . . 100—
  - Po upravnitstvu „Soče“, izkazano v št. 53. z dne 31. dec. 1897. . . . . 15:45
  - Hmelak Fran, veletrž. v Lokavcu 4. obrok 10—
  - Čibič Anton, dekan v Črnicah . . . 10—
  - Kopač J., svečar v Gorici, 1. obrok . . . 10—
  - Badalič Josip iz Oseka . . . . . —50
  - Butar S., prof. v Ljubljani, 2. obrok 10—
  - „Mlinarjev Jože“ na račun ustanovnine 25—
  - Jakič Andrej, tovarnar v Rupi, 2. obrok 10—
  - Učitelj Sušmelj, namesto napitnice . . . —50
  - Leban Ignacij, župnik v Batujah, nabral pri koncertu v Črnicah, kateri je priredil tamburški in pevski zbor šturski 11:30
  - Berlot Anton, župnik na Vogerskem, na račun ustanovnine se . . . . . 15—
  - Po upravnitstvu „Soče“, izkazano v št. 1. l. 1898 . . . . . 18—
  - Klančič Anton, dež. poslanec in župan v Podgori, na račun ustanovnine se 18:20
  - I. Hausner, trgovec v Gorici . . . . . 50—
  - Jonko Matej, župan in veleposestnik v Bolcu, na račun ustanovnine se ostalih 50—
  - Obitelj Matevž Saunig v Biljah . . . 100—
  - Poljšak Alfonz, vikar pri Sv. Tomažu 4. obrok . . . . . 10—

Skupaj: 473:95
Vsled prejšnjih izkazov: 5635:99
Do 18. jan. je došlo v gotovini: 6109:94
Društvo „Šolski dom“.

Za brosurico „Primorski odnošaji“ v poslanski zbornici na Dunaju“ je sprejel upravnitstvo po zadnjem izkazu: Jakič Andrej 1 gld. — Fran Miklavč iz Kobarida 1 gld. — Laščanje 2 gld. — Josip Strancar, kurat v Stanjelu 1 gld. — F. Trampuž iz Krka 60 kr. — Gospodarsko bralno društvo v Cerknem gld. 2:50. — Fr. Furlani iz Carigrada 1 frank (47 kr.) — Komel Valentin 25 kr. — Stefan Gomisček 10 kr. — Gomisček Franc 10 kr. — Metličević Terezija 60 kr. — Gregorič Ivan 20 kr. — Ivan Defranceschi Sturje 25 kr. — Franc Uršič 50 kr.

— Neimenovani z Dunaja 35 kr. — Bralno društvo Borovnica 50 kr. — Urban Pirih 30 kr. — Ličen Jožef 20 kr. — Mihelj Anton 50 kr. — Andrej Uršič 60 kr. — Ivan Jurin 25 kr. — Franc Doljak 20 kr. — Skupaj 12:97.

Za „Slogine“ zavode:

Upravnitstvo je prejelo: Kobaridski rodoljubi nabrali gld. 1:50 pri igri „bum“ na Silvestrov večer. — Pri zasebnem plesu v gostilni v Atlemsovi palači v Gorici nabrala rodoljubna gospa gld. 3:30. — Pri volitvi novega županstva v St. Ferjani 13. t. m. nabrali gld. 5:79. — Zavadlav Franc, velep. v St. Andrežu, 50 kr. (50 kr. tudi za udnino). — Fran Miklavč iz Volč 50 kr. — Pepca Repenshek v Rudolfovem 8 gld., nabranih v gostilni g. Jakaca mej tarokisti in kibici. (Hvala!) — Alojzij-Brajnik 50 kr. (udnina). — Kobaridski rodoljubi zbrali pri neki poroki gld. 7:20. — Župan-učitelj Zega Mihael iz Kanala 1 gld. — Ozbiško-sentimiheljski pevci 4 gld. — Skupaj gld. 32:70.

Za „Šolski dom“:

Zavadlav Franc, velep v St. Andrežu, 5 gld. — Anton Uršič iz Kranja 50 kr. — Karol Hvala iz Volč 2 gld. — Župan-učitelj Zega Mihael iz Kanala zopet 20 gld. — Postrožek Anton Damjanič 1 gld. — Skupaj gld. 28:50.

Društveni denarničar g. Kanceler je sprejel za „Slogine“ zavode: V Soči st. 4 je „neimenovan“ 5 gld. daroval in 4 gld. — „Kamenska družba pri Rebku“ 1 gld. — V pušici pri Ivanu Drufovka na Travniku 51 kr. — Sinigoj Franc, učitelj v Sv. Križu, ostanek pri črni kavi 1 gld. 20 kr. — Ženska podružnica sv. Cirila in Metode v Gorici 50 gld. kot donesek zadnje veselice.

Za nedolžno družino L. Boskina, ki je v zaporu radi izgrede dne 26. marca 1897. pred goriskim kolodvorom, so darovali člani Čitalnice in odbora društva „Sloga“ 12 gld. Zapisek darovalcev se nahaja pri uredništvu našega lista.

Po položnicah društva „Sloga“ je prišlo: Miha Pogon 50 kr. — Janez Skert, Velenje 1 gld. — Anton dr. Tušar, e. kr. okrožno sodni predsednik v Rovinju, 5 gld. — Anton Gabrijelčič iz Karala 5 gld. — Isti nabral v veselju družbi 80 kr. — Iv. Sorre iz Ribemberga 1 gld. — Bralno društvo v Sv. Križu 50 kr. — Stefan Kerkeč, župnik v Lokavcu, 3 gld. — Ivan Lokar iz Mirna 1 gld. — Franc Kenda iz Omiša 50 kr.

O priški veselice ženske podružnice sv. C. in M. so poslali darove, mesto vstopnine, sledeči: baron Winkler 3 gld.; — po 2 gld.: Ivan Ilijašević, c. i. kr. major; neimenovan uradnik; gospa Pavla Koren; Spincič Vekoslav; I. Stermole; I. Chiarlo; — po 1 gld.: Kumar Valentin in dva neimenovana gospoda po g. R. — Vsem darovalcem presrečna hvala!

Ostala Slovenija.

Delavsko podporo društvo v Trstu vabi na veliki ples, kateri priredi v soboto dne 29. januarja 1898. v gledišču „Politeama Rossetti“, pri katerem bode sviral polna vojaška godba pešpolka št. 97 baron Waldstetten. — Pred polnočjo plesala se bodeta v raznih slovenskih oblekah narodna plesa „Slovan“ in „Česka Beseda“. — Ustopnina za osebo 1 krono. Lože I. vrste 4 gld. — II. vrste 2 gld. Začetek plesa ob 8. uri zvečer in traja do 4. jutraj.

Občni zbor čebelarstva društva v Ljubljani bo 24. t. m. Zelci bi bilo, da se ga udeležijo tudi goriski čebelorejci.

Vzgalice družbe sv. Cirila in Metode. — Založnik teh vzgalic, gosp. veletržec Ivan Perdan v Ljubljani, je izročil zopet 100 gld. kot novoletno darilo družbi sv. Cirila in Metode. Tu pač številke govore, da hoče gospod založnik v prvi vrsti koristiti preprotni družbi. Rodoljubi, podpirajte založnika, ako podpirate njega, podpirate tudi družbo. Zahteva je povsod narodnih vzgalic!

V komisijo za pariško razstavo je imenovalo trgovsko ministerstvo za Kranjsko 30 Nemcev in 10 Slovencev, za Štajersko 58 Nemcev in 2 Slovencev, za Koroško nobenega Slovenca! Tako nas Slovence upošteva trgovsko ministerstvo na polju trgovine in obrti!

Zveri v človeški podobli. — V noči od 9. na 10. t. m. so napadli razbojniki nekoga železniškega stražnika blizu Novega Sada na južnem Ogerskem. Stražnik se je branil s puško in ustrelil jednega napadalec, a razbojnik so ga zmagali, vrgli na tla in zvezali njega in njegovo ženo in nesrečnikoma začeli z živih teles kožo drelti. Kar zavzorni zvonec v znak, da se vlak bliža. Toda to jih ni ostrašilo, nego so poslali jednega svojih s svetilnico, da da znamenje vlaku, kakor bi bil čuvaj na svojem mestu. V svojo lastno pogubo pa je kazal razbojnik proti vlaku rudečo luč, vlak se je ustavil, in slučajno na vlaku se nahajajoči orožniki so oprostili nesrečni žrtvi in polovili človeške zveri.

Razgled po svetu.

V tržaškem deželnem zboru je vrgel od sebe deželni glavar Dompiéri slovensko pisano izjavo okoličanskih poslancev, rekši da je ne sprejme, ker ni pisana v deželnem jeziku — italijanskem! To se je zgodilo ob

navzočnosti vladnega zastopnika in slovenske deputacije. Izjava tržaških okoličanskih poslancev se glasi doslovno:

„Povodom otvoritve sestega zasedanja deželnega zbora tržaškega, ki se je vršila dne 11. januarja 1895. leta, izročili so slovenski poslanci v istem deželnem zboru v roke tedanjega gosp. dež. glavarja, dr. Ferd. Pittetrij-a, izjavo, s katero so izrekli, da ne vstopijo v deželni zbor iz razlogov navedenih v isti izjavi; povodom otvoritve sednjega zasedanja istega deželnega zbora pa so poslali isti poslanci, z ozirom na nespremenjeni njih položaj analogno izjavo na tedanjega ministerskega predsednika, grofa Badenija in sicer samo nanj radi tega, ker imenovani g. deželni glavar, dr. Ferdinand Pitteri, ni dal proti vsakemu parlamentarnemu običaju prečitati v zasedanju leta 1895. podane izjave. Ker se razmere od zadnjega zasedanja deželnega zbora tržaškega nikakor niso izboljšale za Slovence pokrajine tržaške, marveč izdatno poslabšale ter stojijo italijanski poslanci še vedno kakor kompaktna večina na principijalno odklanjajočem stališču proti vsem opravilnim narodnim, moralnim in materijalnim težnjam naših slovenskih volilcev;“

„uvažuje, da so slovenski poslanci se vedno izpostavljeni v mestnem zboru zasramovanju od strani občinstva na galeriji ter da jim ni pričakovati, da bi se jim v tem obziru boljše godilo v deželnem zboru, ki je identična korporacija z mestnim svetom;“

„uvažuje, da je pokazala večina mestnega zbora, ki je tudi večina deželnega zbora, skrajno nestrpnost proti Slovincem, s tem, da ni hotela in neče priznati vkljub razsodbi visokega c. kr. upravnega sodišča njih legalno izvoljenega zastopnika Ivana viteza Nabergoja tržaškim mestnim in dosledno tudi deželnim poslancem;“

„uvažuje, da vkljub temu, da je na podlagi poslednjih volitev tržaška okolica zastopana izključno po slovenskih zastopnikih, italijanska večina ni izvolila v mestno delegacijo, in dosledno tudi ne v deželni odbor, nobenega okoličanskega poslanca, tako, da so podpisani poslanci izključeni od važnega sodelovanja v deželnem odboru na očitno škodo svojih volilcev;“

ker slovenski poslanci se do danes nismo zadobili v izjavi od 10. januarja 1895. zahtevanih garancij glede na svobodo osebe in govora v dež. zbornici tržaški ne od deželnega glavarja in tudi ne od c. kr. osrednje vlade, kateri ni storila niti najmanjšega koraka v tem obziru;

izjavljamo slovenski poslanci kakor zastopniki celokupne tržaške okolice, da se ne moremo udeležiti niti letošnjega zasedanja tržaškega deželnega zbora, kar blagovolite, presvideti gospod deželni glavar, vzeli na znanje ter v celoti priobčiti to izjavo, z našimi razlogi vred, visokemu dež. zboru.

V Trstu, dne 10. januarja 1898.
Ivan Nabergoj, Ivan Marija Valovec, Frau Dollenz, Ivan Goriup, Alojzij Goriup, Fran Kosceč.“

Češki deželni zbor. — Namestnik grof Coudenhove je izjavil v seji 17. t. m. v imenu vlade najprej v nemškem in potem se le v češkem jeziku, da inata na Češkem oba deželna jezika v uradih popolnoma jednako prave da sme vsak prebivalec češkega kraljevstva svojo pravico iskati v svoji domovini pri oblastih bodisi v češkem, bodisi v nemškem jeziku.

Češki poslanci so interpelovali namestnika, zakaj je vladno izjavo podal najprej v nemškem jeziku. Čehi smatrajo njegovo postopanje zaljivim in zahtevajo zadoščenja.

Proti predlogu grofa Baugou se je oglasil Wolf.

Rekel je, da se je mogel v zbornico le utihotajpiti, ker ga vedno nadlegujejo češki strizipji in cilindrihi in v čamari, in da ni za nemškega poslanca nobena radost, biti v stolnem mestu daleč pod Nemci stoječih Čehov. Češki poslanci so na Wolfove napade odgovarjali s smehom, kar je Wolfa silno togotilo. Zaklical je Čehom, da je njih smeh dokaz njih duševne nezmožnosti, in da provzročijo samo to, da poslance nemško gibanje se živahnejše. Rekel je, da je blazni češki šovinizem, čegar prvi zastopnik je župan Podlipny, naučil Nemce, braniti se z revolverjem, da bodo Nemci imeli vedno toliko moči, da spodje vsako njim neljubo vlado, in je pozval Čeha, naj se odpovede drž. pravu, naj privolijo v razdelitev Češke in naj se združijo z Nemci proti Poljakom in veleposestnikom. Ko je še opsoval veleposestnike, imenujoč jih kugo, Podlipnega, katerega je imenoval pojaca, in namestnika Coudenhoveja, kateremu je očital, da je provzročitelj zadnjih izgrede v Pragi, je končal z zagotovilom, da je izstop Nemcev iz češkega dež. zbora samo vprašanje časa. Grof Sylvata rouca je obžaloval, da Nemci tulijo z volki in se odločno potegoval za spravo. Kierikalec Opitz se je izrekel proti češkemu državnemu pravu in je izjavil, da je njegova stranka v narodnostnih vprašanjih jedina z Nemci, in da veleposestnikom nič ne zaupa.

Dalmatinski deželni zbor se je sešel 18. t. m. Ker se v Spletu še ni ustanovila italijanska ljudska šola, katero je vlada po lanskem izstopu italijanskih deželnih poslancev iz deželnega zbora takoj otvoriti ukazala. So naznanili italijanski dež. poslanci dež. glavarju dr. Bulatu, da ne vstopijo v dež. zbor. Tedaj ta italijanska, od vlade že zaukazana, a ne še otvorena ljudska šola je dala ita-

lijanskim poslancem povod k izstopu. In kaj pa pri nas tu v Gorici? Ze sedem let zavlačuje mestni svet goriski ustanovitev slovenske ljudske šole, katero smo si v vseh instancijah priborili. In ko so izstopili naši poslanci lansko leto iz deželnega zbora in so izjavili tudi letos, da ne vstopijo, dokler se jim uspešno delovanje za svoj narod ne omogoči in dokler se ne odstrani cela vrsta krivic, ki se gode slovenskemu delu Jezele, tedaj so zagnali nasprotniki upitje in vrgli vso krivdo na naše poslance! Tam jedino ljudska šola — a italijanski poslanci se zo-vejo pravji patrijotje, tu nebrotj krivice, a naši se nazivljejo od nasprotnih strani kot sovražniki in uničevalci dežele!

Deželni zbor kranjski je imel drugo sejo dne 18. m. Obravnaval je o daljši vrsti računskih sklepov in o proračunih raznih zakladov ter o poročilu deželnega odbora glede pospeševanja vinogradstva, o katerem se je razvila obširna razprava.

V štajerskem deželnem zboru je podal 18. t. m. poslanec dr. Dečko slovensko interpelacijo. Ta slovenska interpelacija je tako razburila Nemce, da so začeli razgrajati in razbijati po pulih. Kričali so, naj dr. Dečko nemški interpeluje. Deželni glavar je odredil, da se interpelacija mora prečitati v nemškem jeziku. „Herrenvolk“ kaže povesod — zobe!

V koroškem deželnem zboru se je razpravljalo v sejah 15. in 16. t. m. o predlogu glede železnice Celovec — Ljubelj — Tržič oziroma Trst. Ta železnica bi ne koristila samo Koroški nego tudi državni sploh, posebno še kranjski deželi. Izvolil se je poseben ošek, ki se bo imel pečati s to zadevo. O železnici in o železniških projektih po Ziljski dolini je temeljito govoril slov. poslanec Grafenauer.

Grška namerava svojo vojsko preustrojiti, kar je pač silno potrebno, kakor je vojna s Turčijo dokazala. Naprosila je našo vlado, da ji pošlje častnikov, ki bi bili zmogni za tako delo. Govori se, da je na Grško že odšel neki avstrijski general, ki se je že lotil tega težavnega posla.

S Krete je Avstrija odpoklicala večji el tamošnje eskadre.

Razgled po slovanskem svetu.

Veliki slovanski shod, kateri bi se bil imel vršiti v Hernalsu v nedeljo 16. t. m., se je vršil v Leopoldovem mestu. Shoda se je udeležilo 6000 oseb. Mej drugimi je govoril tudi urednik Podgornik. Hotel je najprej govoriti slovenski, kar pa mu je vladni zastopnik zabranil, ker ne razume slovenski. Shod je vzprejel resolucijo, s katero je zahteval, naj se lex Kolisko ne sankcionira, naj se da češki šoli društva „Komensky“ na Dunaju pravica javnosti in šola prevzame dunajsko mesto. Shoda je došlo mnogo brzogovornih pozdravov. Udeležniki shoda so potem šli skupno pred mestno hišo, kjer so priredili veliko demonstracijo proti županu Luengerju. Policija ni mogla demonstracije preprečiti.

Česke posojilnice so imele koncem leta 1896. — 30,275,000 gld. lastnega premoženja.

Odločba najvišjega sodnega dvora in jezikovne naredbe. — Pri okrožnem sodišču v Hebu je zahteval češki odvjetnik češke rešitve. Na podani utok je odločil najvišji sodni dvor, da je v nemških mestih sodni uradni jezik le nemški. S to odločbo so izgubile Badenijske naredbe še isto malo vrednosti, katera jim je ostala po znanih Gleispachovih instrukcijah. „Hlas Naroda“ piše: Sodniki v nemških mestih bodo posledje izključili iz urada češki jezik ter se proti naredbam sklicevali na odločbo najvišjega sodnega dvora; s tem so naredbe za sodišča dejanski že odpravljene. Omenjena odločba ima torej pri sedanjem stanju jezikovnega vprašanja velikanski upliv. Jezikovne naredbe imajo še toliko veljave, da silijo nesodne gospodske respektirati jezikovno enakopravnost, za sodišča pa so postale iluzorne. Jezikovno enakopravnost pri sodiščih more rešiti samo še poseben zakon.

Hrvaško. — Madjarom je še tako ostudno sredstvo dobro došlo, samo da se množi ta „vitezki“ „svobodojubi“ narod. Ker sami niso dovolj plodni, da bi naravnim potom množili madjarskega globusa, prebivalstvo, pretvarjajo otroke drugih narodnostij v Madjare. Tako madjarsko tvornico imajo v Kaposvaru, kamor pošiljajo otroke železniških uslužbencev z malih postaj v posebno solo. V tem zavodu — tvornici — silijo nedolžne otročice s stradanjem, da se nauče madjarski in pozabijo svoji materni jezik!

Zopet pravda zaradi madjarske zastave. — V Ogulinu na Hrvaškem se je začela 10. t. m. pravda zoper 69 obtožencev, samih kmetov in knežic iz Plaskega. Obtoženi so zločina kaljenja vere in javnega nasilstva. Obtoženci so 20. septembra lanskega leta opoldne napadli cerkev v Plasem, pogнали iz nje občinstvo in duhovna, učitelja in načelnika iz vzroka, ker se jim je bilo reklo, da se hoče tukaj razobesiti madjarska zastava na cerkvenem stolpu. Da bi se ubranili orožnikom, so raztrgali plot in se oborožili s koli, poslali končno brzogovorno cesarju, da naj on odpomre. Nedvomno, da bode zopet cela vrsta ljudi na leta in leta obsojenih v ječo.

Rusija. — Ruski vojni minister grof Vanovskij je šel v pokoj zaradi visoke starosti. Na njegovo mesto pride transkaspiski zapovedujoči general Kuropatkin, ki je eden najinteligentnejših ruskih častnikov.

Poljski listi pišejo, da bode imenovan naučnim ministrom kurator varšavskega solskega okraja Ligin, naprednjak in vrlo nabrazen mož, ki si je pridobil simpatij tudi v poljskem narodu.

V Odesi se je ustanovila katoliška nadbiskupija.

Rusija s posebno pozornostjo sledi dogodkom v Aziji in se pripravlja za vse slučaje. Vse južno-sibirske obmejne pokrajine in dežele onkraj Kaspiskega morja združijo v jedno samo upravno oblast, v nekako podkraljestvo, kateremu bo načeloval preskušen general, ki bode skrbel, da se vsa obmejna uprava vrši jednotno.

Ruski naučni minister Deljanov je umrl te dni star 80 let. Pokical ga je bil v ministerstvo pokojni car Aleksander III. Prave narodne ruske korenine je bil zmirom nasprotnik nemškega in židovskega upliva ter se trudil, da ostane ruska mladina lelt ptucev obvarovana. Sijajnega pogreba se je udeležil sam car Nikolaj.

Braut-Seide 65 kr.

bis fl. 14-65 per Met. — sowie schwarze, weisse und farbige **Henneberg-Seide** von 45 kr. bis fl. 14-65 p. Met. — in den modernsten Geweben. Farben und Dessins. An Private porto- und steuerfrei ins Haus. Muster umgehend.

G. Henneberg's Seiden-Fabriken (k. u. k. Hofl.), ZÜRICH. (6)

Dunajska borza
20. januarja 1898.

Skupni državni dolg v notah	102	45	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	35	kr.
Avstrijska zlata rentna	121	35	kr.
Avstrijska krona rentna 4%	102	90	kr.
Ogerska zlata rentna 4%	121	05	kr.
Ogerska krona rentna 4%	99	15	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice	335	25	kr.
Kreditne delnice	355	25	kr.
London vista	120	85	1/2
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	76	1/2
20 mark	11	53	1/2
20 frankov	9	53	1/2
Italijanske lire	45	45	1/2
C. kr. cekini	5	69	1/2

C. kr. krojni privileg. aparati.

Edina slov. zaloga dožnikov, solčnikov in rokavje za dame gospode in uradnike.

M. POVERAJ

krajski mojster in trgovec v Gorici na Travniku
v hodniku in v I. nadstropju v h. št. 22.
Bogata zaloga vsakovrstnega blaga, gotovih oblik, perila, vseli priprav za obleke za vsaki letni čas. — Blago se prodaja tudi na meter
in sieer le v prvem nadstropju.
Sprejemajo se naročila za izdelovanja raznih oblek (jaket, pelerine, haveloke) tudi za dame po naj-
14-4 novejši modi.

Zaloga
šivalnih strojev,
pušk
in streljiva

SAUNIG & DEKLEVA

V Gorici — Nunska ulica 14-16 — V Gorici
Delavnica dvokoles in madraev
iz žice. 34 52-3
Obročno odplačevanje.

Kinematograf
Edinson 39, 2-2

na odprtem trgu v Gorici.
Žive podobe vsak dan.

Predstave: ob 4., 5., in 6. uri pop.
Izključno samo za možke
posebna predstava ob 7. uri zv.

Trgovsko-obrtno pospeševalno društvo
43 6-1 v Gorici
vabi na

prvi redni občni zbor
na dan

10. februvarja 1898.
ob 10 1/2 predp. v prostorih „Goriške Čitalnice“.

Dnevni red:
1. Poročilo snovalnega odbora.
2. Volitev stalnega odbora društva.
3. Slučajnosti in predlogi.
Ker je društvo v najtesnejši zvezi s trgovsko-obrtno zadrugo in je namen novoustanovljenega društva vzbujati k čilejšemu delovanju trgovski, obrtni in delavski stan, pričakuje obilne udeležbe
za snovalni odbor
Dr. Henrik Tuma.

na prvi redni občni zbor

trgovsko-obrtno registrovane zadruge z neomejenim jamstvom v Gorici
dne 10. februvarja 1898.
v prostorih „Slovenske Čitalnice“ ob 11. uri dop. s sledečim dnevnim redom:

1. Volitev dveh overovateljev zapisnika.
2. Poročilo ravnateljstva.
3. Poročilo o računu in bilanci.
4. Volitev dveh članov mesto odstopivših ravnateljev.
5. Prememba pravil. Ravnateljstvo.

Otvorjenje trgovine!

Podpisani naznanja slavnemu slovenskemu občinstvu v Gorici in z dežele, da je otvoril v ulici Sv. Antona št. 24 v Gorici

trgovino z jedilnim blagom,

kjer prodaja raznovrstno sveže jedilno blago po poštenu ceni. Priporočaje se p. n. občinstvu za obila naročila, beleži z vsem spoštovanjem udani

Anton Bergine, trgovec.

Ed. Pavlin v Gorici

v Nunskih ulicah št. 10
nasproti gostilne „Belega zajca“.

Usoja si priporočati preč. duhovščini in slavn. občinstvu svojo

veliko zalogo nagrobnih vencev vsake vrste, kakor tudi biserne; rož za cerkev, palm, cvetkov za nove maše in poroke, voščeni sveč, križne, čevlje, nogovice, rakev (truge) vsake velikosti, zlatih črk i. t. d

Vse po nizkih cenah!!!

Kedó se naroči na „Briveca“!

Šaljivi „Brivec“ brije vsaki deseti dan po vsem slovenskem svetu. Kosmatinci se ga zelo boje, posebno nemčurji in lahoni.

„Brivec“ prinaša vsakokrat krasne šaljive slike. In sicer v-e leto za samih pet kron. Slovenci, podpirajte „Briveca“ z naročili.

Naslov: Upravništvo „Briveca“ v Trstu.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8
41 52-1 priporoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih, briskih, dal-matinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 5.6 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce. Cene zmerno. Postržba poštna.

ANTONA VODOPIVCA

gostilna pri Petelinu v Trstu v ulici Ghoga št. 7.

se toplo priporoča Slovincem v Trstu in z dežele.

Bilfe in kolči Rupestris Monticola, Solonis in Riparija Portalis

ter velik sortiment krepkih, najmo-dernejših

VRTNIC

oddaja za potovično vrtnarsko ceno Josip Štrekelj v Komun. 26 23 4 Za pristnost jamči.

Naznanilo.

Naznanjam s tem uljudno, da sem, svojo izdelovalnico cerkvenih stvarij preselil v ulico Morelli št. 12.

Zahvaljujé se za doslej mi izkazano zaupanje, se priporočam za dobrotna naročila z vsem spoštovanjem

Teodor Slabanja, srebrar v Gorici, ulica Morelli 12.

Prave in edine želodčne kapljice,

(Varstvena znamka). Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice vradijo redno prebavljenje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. Skrepš po Sv. Anton Padov. kvarjeni želodec, storé, da zgine v kratkem času omočica in živofca lenost (mrtvost). Te kapljice tudi storé, da človek raji jó. 20-3

Cena steklenici 30 kr.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu. Za naročitve in pošiljatve pa jedino le v lekarni

Cristofoletti v Gorici.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka

E. Riessner, v Nunski ulici 3,

(nasproti nunski cerkvi)

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetlic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščeno sveče itd. vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo (S. cl.) tiskarno črk na perilo. (P. cl.)

Pravi trpotčev sok je jedino oni, kateri se p. ravlja v lekarni k Zrinjskemu, H. Brodjovin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Trpotčev sok neprežno deluje pri vseh prehlajenjih dušnih organov, ter je najboljšo sredstvo za prsni katar, kašelj, prsobol, hripavost in vrtogob. Tudi zastarani kašelj se s tem zdravilom v najkrajšem času da odpraviti; bolniki dobijo tek za jelo, lahko spijo in na ta način hitro okrevaajo. — Izmed mnogih zahval spominjam tukaj samo eno:

Velečenjeni gospod lekarnik! Pošljite mi še tri steklenice Vašega izrtno delujočega trpotčevoga soka; potrebujem jih za moje poznanec. Jaz sem od dveh steklenic od neznanega kašlja popolnoma ozdravel. Hvala vam. Priporočil bodem ta zdravilni sok vsem prsobolnim, s spoštovanjem Rudolf Ausin. Na Dunaju, 20. marca 1897.

Pazi naj se toraj, da je na vsaki steklenici varstvena znamka, t. j. slika bana Nikole Zrinjskega, kajti samo oni je pravi trpotčev sok, kateri nosi to varstveno znamko. — Cena steklenici s točnim opisom je 75 kr. — Razpošilja se vsaki dan s pošto na vsa mesta in sicer proti predplačilu (priračunavši 20 kr. za zametek) ali pa po poštenu povzetju. — Ceniki raznovrstnih domačih preskušanih zdravil razpošiljajo se na zahtevo zastoj in poštine prosto. Lekarna k Zrinjskemu, H. Brodjovin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20. 1 16-6

Mladik (sadike in odrezki) ameri-kanskih trt

Riparia - Solonis - Rupestris

za cepljenje, katerih se ne prime trtna uš, kakor tudi mladike drugih kakovostij domačih in francoskih najboljše vrste iz lastnih, trtne uši prostih nasadov, pripravča

G. G. Stachel, velepos. v Semeniški ulici v Gorici.

Dr. Rosa balzam | Pražko bišca mazilo
za želodac 290, 26 2
iz lekarné B. FRAGNER-ja v PRAGI

je splošno, že 30 let znano domače zdravilo, katero uzroča tek, olajšuje prebavo in hitro od-vaja. Pri rednemu vporabljanju ojačuje prebavne organe in jih drži v pravem toku. Velika steklen. 1 gld., mala 50 kr. S pošto 20 kr. več.

je staro, najprej v Pragi uporabljevano bišca zdra-vilo, katero vzdržuje čiste rane in jih tudi obva-ruje lečistobe ter ublažujoče deluje na vročino in bolečine. V obrokih po 35 in 25 kr. S pošto 6 kr. več.

Pozor! Vsi deli zaboja so prevedeni s zraven natisnjeno in zakonito priznano zaščitno znamko.

Glavna zaloga: Lekarna B. FRAGNER-ja „pri črnem orlu“ v Pragi, Mala strana, na voglu Spornersve ulice, potem v Gorici v lekarnah Cristofoletti, Gliubich, Pontoni in pl. Gironcoli.
Dnevno razpošiljanje po pošti. — Zaloga v vseh lekarnah Avstro-Ogerske.

Mestna hranilnica ljubljanska
obrestuje tudi nadalje hranilne uloge po 4% brez odbitka novega rentnega davka

Prinz Eugen Denkmal-Lose. Žrebanje 11. februvarja
24 10-4
Glavni dobitek 75.000 kron.
Srečke po 50 kr. priporočajo G. Gentilli, A. V. Jona, Michstädter & G.

Zaščitna znamka: STORO.
LINIMENT. CAPSICI COMPOS.
Iz Richterjeve lekarné v Pragi
pripoznano kot izvrstno bol ublažujoče mazilo; za ceno 40 kr., 70 kr. in 1 gld. se dobi po vseh lekarnah. Naj se zahteva to splošno priljubljeno domače zdravilno sredstvo vedno le v orig. steklenicah z našo zaščitno znamko, s „Sidrom“ namreč, iz RICHTERJEVE lekarné in vzame kot originalni izdelek le tak steklenico, ki je prevedena s to zaščitno 4 28-6 znamko.
Richterjeva lekarna „pri zlatem levu“ v PRAGI.